

Arrest

nr. 277 757 van 22 september 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 25 april 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 maart 2022 houdende het onontvankelijk verklaren van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 april 2022 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juni 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ONONTVANKELIJKHEID VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING TOT VERBLIJF

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 25.02.2022 bij de burgemeester van Herselt door M.A.I. H., geboren te G. op 11.09.1995, onderdaan van Egypte, verblijvende [...] 2230 HERSELT, in toepassing van art 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 15 juli 1996 en 15 september 2006, is onontvankelijk.

MOTIVERING:

Overwegende dat betrokkene geen enkele buitengewone omstandigheid aanhaalt waarom de verblijfsaanvraag als student aan een privé-school niet vanuit zijn thuisland Egypte is gedaan terwijl hij geen geldig verblijfsrecht meer heeft in België, wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard.

Bijgevolg wordt aan betrokkene verzocht gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten."

Zoals al blijkt uit de voorgaande motivering, werd verzoeker ook op 3 maart 2022 bevolen om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in bij de Raad, gekend onder het rolnummer 274.946.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

"SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980) IUO. HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL IUO. HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL

5.

De bestreden beslissing is gesteund op volgende premissen:

- *dat verzoeker op het ogenblik van de aanvraag niet over legaal verblijfsrecht zou beschikken;*
- *dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden zou aanhalen ter rechtvaardiging van de indiening van de aanvraag op Belgisch grondgebied;*

Geen van voormelde premissen kan worden aangenomen.

Wat betreft het legaal verblijf op het ogenblik van de indiening van de aanvraag merkt verzoeker op dat hij reeds ruim voor het verstrijken van de geldigheidsduur van zijn verblijfskaart de verlenging van zijn verblijfskaart had verzocht, en dat hij uiteindelijk ook op 30 september 2021 zijn dossier heeft neergelegd, op een ogenblik dat hij nog over verblijfsrecht beschikte op Belgisch grondgebied (zie stuk 2)

Om welke reden de gemachtigde van de Gemeente verzuimd heeft de aanvraag te registreren en de stukken over te maken aan verwerende partij, is onduidelijk, doch dit verzuim c.q. deze omissie kan uiteraard niet ten kwade worden geduid aan verzoeker voor dewelke zulks een situatie van overmacht oplevert en die de gevolgen van dit verzuim derhalve niet behoort te dragen.

Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker op het ogenblik van de indiening van de aanvraag niet langer over verblijfsrecht zou beschikken, dient m.a.w. vastgesteld te worden dat deze overweging niet in overeenstemming te brengen is met de stukken uit het dossier hetgeen wijst op een onzorgvuldige c.q. onredelijke totstandkoming van de bestreden beslissing.

6.

Zelfs indien de hypothese van verwerende partij zou dienen te worden weerhouden, nl. dat de datum van indiening van de aanvraag 25 februari 2022 is (quod certissime non), kan ook de overweging als zou verzoeker geen buitengewone omstandigheden aanhalen niet worden weerhouden.

Verzoeker voegde immers bij zijn aanvraag het bewijs van zijn inschrijving en de gerealiseerde studieresultaten.

Uit de gevoegde documenten kon verwerende partij redelijkerwijze afleiden dat de opleiding van verzoeker nog steeds lopende was en niet voltooid was en dat het schooljaar van verzoeker derhalve nog lopende was (cfr. ook datum bestreden beslissing : 3 maart 2022).

Waar de bestreden beslissing voorhoudt dat er geen buitengewone omstandigheden zouden worden aangehaald, gaat zij voorbij aan de inhoud van de door verzoeker bijgebrachte stukken welke duidelijk het lopend studietraject en schooljaar indiceren, hetgeen ipso facto te beschouwen als een buitengewone omstandigheid waarvan verwerende partij redelijkerwijze kan vermoeden dat deze geldt als aangevoerde buitengewone omstandigheid om de aanvraag op Belgisch grondgebied in te dienen."

2.2. Artikel 62, §2 van de Vreemdelingenwet legt aan het bestuur de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren. Het komt de Raad toe om enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing te beoordelen. (RvS 11 december 2015, nr. 233.222)

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel, wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223.931, VAN LAETHEM).

Verzoeker betoogt in eerste instantie dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt vastgesteld dat hij op het ogenblik van het indienen van de aanvraag niet langer over een verblijfsrecht zou beschikken, nu hij reeds ruim voor het verstrijken van de geldigheid van de geldigheidsduur van zijn verblijfskaart om de verlenging ervan had verzocht en hij uiteindelijk ook op 30 september 2021 zijn dossier heeft neergelegd.

De verwerende partij stelt daar tegenover dat verzoeker op 20 oktober 2021 nog steeds niet de gevraagde documenten had overgemaakt en werd geschrapt uit het Rijksregister wegens verlies van verblijfsrecht.

De Raad stelt vast dat uit de stukken van het administratief dossier het volgende blijkt:

Op 1 september 2021 stuurde verzoeker een mailbericht aan de dienst Burgerzaken van de gemeente Herselt, met de vraag welke documenten hij moest neerleggen om zijn verblijfskaart te hernieuwen.

Met een mailbericht van 7 september 2021 werd verzoeker door een ambtenaar van de dienst Burgerzaken geïnstrueerd om voor 15 september 2021 -i.e. 15 dagen voor het verstrijken van de geldigheid van zijn kaart- de volgende documenten over te maken:

1. Een geldig paspoort
2. Bewijs van inkomen (via beurs, garant of via eigen middelen op de bankrekening)
3. Bewijs van inschrijving aan de onderwijsinstelling
4. Bewijs van ziektekostenverzekering
5. Bewijs van behaalde credits in het afgelopen academiejaar

Uit de stukken die verzoeker zelf bijbrengt blijkt dat hij per mailbericht van 30 september 2021 de volgende stukken had overgemaakt:

1. *University Enrollment*
2. *University Grades*
3. *Father Financial support Document*
4. *Own bank account*
5. *Passport picture*
6. *ID Picture »*

Het blijkt niet dat over de aanvraag tot vernieuwing een uitdrukkelijke beslissing werd genomen. Wél blijkt dat verzoeker op 20 oktober 2021 werd afgevoerd uit het Rijksregister wegens verlies van verblijfsrecht. Hoewel uit de stukken die verzoeker voorlegt -meer in het bijzonder het e-mailverkeer tussen hemzelf en de gemeente-ambtenaar- kan worden afgeleid dat hij tot 14 december 2021 in het ongewisse was over het resultaat van zijn aanvraag tot vernieuwing, blijkt uit hetgeen volgt dat hij na deze datum wel degelijk op de hoogte was of hoorde te zijn van het feit dat hij niet langer was gemachtigd om in België te verblijven.

Evenwel heeft hij sedertdien geen stappen ondernomen om in rechte te treden tegen het gevolg dat het bestuur heeft gegeven aan zijn aanvraag tot hernieuwing van september 2021.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat er tussen de gemeentelijke diensten en de dienst Vreemdelingenzaken communicatie is geweest die ertoe strekte verzoeker te informeren over de stappen die hij nog zou kunnen ondernemen. Zo heeft de ambtenaar van de dienst Vreemdelingenzaken de ambtenaar van de dienst Burgerzaken op 14 december 2021 meegedeeld dat voor verzoeker op dat moment geen enkele verblijfsaanvraag loopt en dat hij zelf moet kiezen onder welk statuut hij in België wenst te verblijven (er is blijkbaar onduidelijkheid over de vraag of verzoeker dat wil doen op grond van beroepsbezigheden of als student), waarna enkele mogelijkheden worden opgesomd en de daarvoor verschuldigde retributie.

De betrokken gemeenteambtenaar heeft vervolgens aan het centraal bestuur laten weten dat zij deze informatie zou overmaken aan verzoeker. Op 7 januari 2022 bevestigde zij dat verzoeker te kennen had gegeven opnieuw een aanvraag in te dienen. Op 7 februari 2022 betaalde verzoeker een retributie van 366 euro met het oog op het indienen van een nieuwe aanvraag als niet EU-student.

Artikel 60 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1.

De onderdaan van een derde land die op het grondgebied van het Rijk wenst te verblijven in de hoedanigheid van student, dient zijn aanvraag in bij de diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats in het buitenland.

§ 2.

In afwijking van de eerste paragraaf kan de onderdaan van een derde land die overeenkomstig Titel I, Hoofdstuk II, reeds toegelaten of gemachtigd is om niet langer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven of die reeds in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd is om langer dan negentig dagen op het grondgebied van het Rijk te verblijven, zijn aanvraag indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats op het grondgebied van het Rijk, indien hij de aanvraag indient voor het verstrijken van de geldigheidsduur van deze toelating of machtiging en voor zover hij reeds is ingeschreven aan een instelling voor hoger onderwijs om een voltijdse studie te volgen.

[...]”

Aangezien hiervoor al is vastgesteld dat verzoeker niet langer was toegelaten of gemachtigd tot verblijf in België op het ogenblik dat hij zijn aanvraag deed middels het neerleggen van documenten op 25 oktober 2021, is het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij zijn aanvraag heeft beschouwd als een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. In het licht van deze bepaling moet verzoeker aantonen welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen.

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker geen buitengewone omstandigheid aanhaalt waarom de verblijfsaanvraag als student aan een privé-school niet is gedaan vanuit zijn thuisland terwijl hij geen geldig verblijfsrecht meer heeft.

Verzoeker betoogt dat hij bij zijn aanvraag het bewijs van zijn inschrijving had gevoegd en de gerealiseerde studieresultaten, en dat de verwerende partij daaruit kon afleiden dat zijn opleiding nog lopende was, hetgeen *ipso facto* te beschouwen is als een buitengewone omstandigheid om de aanvraag in België in te dienen.

De Raad wijst er evenwel op dat het aan degene die een aanvraag indient toekomt om alle argumenten om deze aanvraag te rechtvaardigen op uitdrukkelijke wijze aan het bestuur voor te leggen. Van de verwerende partij kan niet worden verwacht dat zij zelf deze argumenten uit de aanvraag -laat staan uit de bij de aanvraag gevoegde stukken- gaat destilleren. Verzoeker toont niet aan dat hij ten aanzien van de verwerende partij op expliciete wijze had uiteengezet welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem zouden verhinderen om zijn aanvraag vanuit zijn land van herkomst in te dienen. Hij kan zijn eigen in gebreke blijven niet afwentelen op de verwerende partij: de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid, rust in het kader van een wederkerig bestuursrecht immers evenzeer op de rechtsonderhorige (cf. RvS 28 april 2008, nr. 182.450, DE GRAEVE).

2.3. Verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft geoordeeld over zijn aanvraag, en evenmin dat zij hierover niet of niet afdoende zou hebben gemotiveerd. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS